



Minister Zdrowia

Warszawa, 27 grudnia 2021

DSW.050.172.2021.MS

Pan
Tomasz Grodzki
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora Wojciecha Koniecznego złożone podczas 33. posiedzenia Senatu RP w dniu 26 listopada 2021 r. uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

Na wstępie należy przypomnieć, że ustawa z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych nie wprowadza siatki płac powszechnie obowiązującej w sektorze ochrony zdrowia, lecz jedynie określa wysokość najniższych dopuszczalnych wynagrodzeń zasadniczych brutto dla – określonych w załączniku do ustawy - poszczególnych grup zawodowych. Stanowi więc ona swojego rodzaju *lex specialis* wobec ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Ustawy, która – co należy podkreślić – dotyczy także nie wykonujących zawodu medycznego pracowników podmiotów leczniczych spoza działalności podstawowej tych podmiotów.

Natomiast wspomniany powyżej - ustanawiający 11 grup zawodowych i przynależne im współczynniki pracy - załącznik do ustawy z 8 czerwca 2017 r. wyraźnie określa, że podział na grupy zawodowe został oparty o kwalifikacje wymagane od pracownika na zajmowanym stanowisku. Realizując postanowienia ustawy w zakresie kwalifikowania danego pracownika do właściwej grupy zawodowej pracodawca – czyli w świetle przepisów prawa: kierownik podmiotu leczniczego - powinien więc brać pod uwagę

wykształcenie wymagane na stanowisku, na którym zatrudniony jest dany pracownik a nie wykształcenie, które ten konkretny pracownik posiada (obowiązująca w polskim systemie prawnym zasada prawa pracy zobowiązująca pracodawcę do stosowania jako kryterium ustalania wysokości wynagrodzenia za pracę kwalifikacji wymaganych ustanowiona została w art. 78 § 1 Kodeksu pracy).

To, czy w przypadku podwyższenia przez pracownika jego kwalifikacji pracodawca zobowiązany jest do dokonania zmiany grupy zawodowej dla tego pracownika i obliczenia jego wynagrodzenie z zastosowaniem wyższego współczynnika pracy, zależy już od regulacji wewnętrznych obowiązujących w danym podmiocie leczniczym. Część podmiotów leczniczych ma w swoich regulaminach wewnętrznych przepisy określające, że w przypadku nabycia dodatkowych kwalifikacji pracownik automatycznie nabywa prawo do wyższego współczynnika pracy. Zasadą określoną na gruncie ustawy jest jednak kwalifikowanie pracowników do grup w oparciu o wymagania określone na zajmowanych przez nich stanowiskach pracy. Jeżeli więc nie zaszła zmiana wymagań, to wówczas nie ma obowiązku podwyższania współczynnika pracy.

Mechanizm zrekompensowania części pracodawców ochrony zdrowia kosztów realizacji podwyżek wynagrodzeń do ustawowych poziomów minimalnych obowiązujących od dnia 1 lipca 2021 r. został szczegółowo określony w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 5 lipca 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U z 2021 r., poz. 1235). Mechanizm ten obejmuje przy tym wyłącznie tych świadczeniodawców, którzy zawarli umowy z Narodowym Funduszem Zdrowia i pracowników zatrudnionych i wykonujących pracę w ramach tych umów, jak też wyłącznie podwyżki wynagrodzeń dokonywane na dzień 1 lipca 2021 r.

Należy dodać, że w trakcie wdrażania w życie podwyżek płac wynikających ze znowelizowanych przepisów ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych zarówno Ministerstwo Zdrowia, jak i Centrala oraz oddziały wojewódzkie NFZ, na bieżąco udzielały odpowiedzi na pytania kierowane przez podmioty lecznicze. Ponadto, na wniosek organizacji pracodawców ochrony zdrowia na stronach internetowych NFZ – pod adresem: <https://www.nfz.gov.pl/dla-swiazczeniodawcy/wynagrodzenie-medykow-najczesciej-zadawane-pytania/> - zostały opublikowane odpowiedzi na pytania najczęściej kierowane do Centrali i oddziałów wojewódzkich Funduszu.

Na zakończenie należy przypomnieć, że zgodnie z ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej za funkcjonowanie podmiotów leczniczych, tym m.in. za

szeroko pojętą politykę kadrową i płacową, odpowiadają kierownicy tych podmiotów. Udzielanie odpowiedzi na pytanie, czy i kiedy mają oni dokonywać innych niż ustawowe podwyżek płac w kierowanych przez siebie placówkach, wykracza poza kompetencje ministra właściwego do spraw zdrowia.

Z poważaniem
z upoważnienia Ministra Zdrowia
Piotr Bromber
Podsekretarz Stanu

/dokument podpisany elektronicznie/